

Prosessitekniikkaa

On kulunut reilu vuosi siitä, kun suurin odotuksin aloitin työskentelyni Oulun yliopistollisessa terveystieteiden palveluidentuottolaitoksessa, leikkausprosessin mahdollistamisorganisaation tainnutustyöryhmän apulaisammattihenkilön määräaikaisessa koulutusvirassa. Kulunut vuosi on ollut varsin opettavainen.

Saapuminen pienestä käsityöpajasta suureen tehtaaseen oli monella tapaa ellei shokki, niin ainakin monenlaisen ihmetyksen aihe. Enää ei toimittu asiakaslähtöisen prosessin parissa melko kokonaisvaltaisesti, vaan asiakkaan kokonaisvaltaisen terveystieteiden poistoprosessin osana. Kokonaisvaltaisuus tarkoittaa jälkimmäisessä tapauksessa prosessikeskeytystä. Tosin jos asiakkaan terveystieteiden poistoprosessi on suuri, täytyy joskus tehdä poikkeus ja muuttaa lähestymistapaa asiakaskeskeiseksi, jotta laaduntarkkailun nimessä lopputulos olisi edes jollakin tapaa siedettävä. Asiakaskeskeisen lähestymistavan ollessa käytössä täytyy kuitenkin pitää huoli siitä, että hihna pyörii eikä prosessiin pääse syntymään toiminnan sujua jatkumista uhkaavaa häiriötilaa.

Omien ja muiden resurssien vajaakäyttöä tapahtuu silloin tällöin, koska edeltävät prosessit eivät ole valmiita. Alkuun yritin aktiivisesti etsiä syitä prosessin keskeytymiselle, esimerkiksi käymällä asiakkaan terveystieteiden peruspoistopaikassa. Monesti töissä oli vain punaisiin kuuluvia ammattihenkilöitä, jolloin asiakas tietenkin kuului sinisten ammattihenkilöiden palveluiden piiriin. Eipä hätää, sillä joskus asiakas itse tai ainakin hänestä paljon kertovat kirjalliset dokumentaatiot

olivat löydettävissä. Prosessi ei tästä paljon nopeutunut, mutta oma syke kyllä. Nykyään olen oppinut kärsivällisemmäksi.

Jos edeltäviä suoritteita joutuu joskus odottamaan, niin ei oma työsuorituskaan koulutuksen tässä vaiheessa aina tapahdu täysin ohjeajassa. Kun näin käy, toivon sinisenä ammattihenkilönä, että olisin vain töissä ja se prosessia jatkava punainen ammattihenkilö.

Kun asiakkaan terveystieteiden poistoprosessi on onnistuneesti poistettu ja tarvittaisiin enää pientä viimeistelyä, ei tuotteistettua asiakasta aina saada markkinoitua eteenpäin. Loppusijoituspaikkana oleva terveystieteiden perushoitopaikka voi olla raskaasti ylikuormitettu. Mikäli halutaan uusi loppusijoituspaikka, on sitä varten täytettävä neljänä kappaleena kaavake, joka on lukollisessa murtovarmassa kaapissa. Kellään tainnutustyöryhmän apulaisammattihenkilöistä ei ole siihen kaappiin avaimia koskaan ollutkaan, siis sytytyslanka palamaan.

Kaikkiin edellä mainittuihin asioihin voisi ehkä turhautua, ellei työtovereina olisi mukavia leikkaustoiminnan mahdollistavia apulais- ja erikoistukihenkilöitä. Jotkut heistä ovat jo kadettavasti oppineet toimimaan saumattomasti koneiston rattaina ollen sitä mieltä, että ”tämä on oikea tapa tehdä töitä.” Itse olen vuoden aikana päässyt ”näinkö näitä hommia oikein tehdään?” -vaiheesta ”ehkä näitä hommia voi tehdä näin?” -vaiheeseen.

Onneksi lähdin opiskelemaan lääketiedettä sekä erikoistumaan anesthesiologiaan ja tehohoitoon prosessitekniikan sijasta. □